

Liturgie morgendienst -C Emmen, 23 oktober 2016

Thema:
bruid, richt je op je Bruidegom!

Votum

Zegengroet: *Genade voor u en vrede, van God onze Vader en van de Heer Jezus Christus. [amen]*

Openingslied: **Psalm 45:1**

Verootmoediging/schuldbelijdenis: stilte, dan zingen: **Gezang 156**

Genadeverkondiging, dan zingen **Psalm 26:1,6** (geleerd door kids)

Gebed om verlichting met Gods Geest

Bijbellezingen: **Ezechiel 16:1-14** (*gelezen door...*)

Zingen **Psalm 45:4,5**

Preek

Amenlied: **NLB 792:1-4**

Dankgebed en voorbede

Tien woorden in NT-perspectief

Zingen: **Gezang 107:1**

Inzameling van de gaven (*diakenen geholpen door...*)

Slotzang: **LvdK 114:1-3**

Zegen: *De genade van de Here Jezus Christus en de liefde van God en de gemeenschap van heilige Geest zij met u allen.*

Kidsmoment

Wat is een bruid? Wat hoort er bij een bruid?

Wie is er wel eens op een bruiloft [dia1] geweest? Wie gingen er trouwen?

Hoe vond je dat? Hoe zagen de bruid en de bruidegom er uit?

Waren ze blij? Hoe weet je dat?

Indrukwekkend als ze in de kerk komen: elkaar de rechterhand geven – elkaar aankijken en de belofte uitspreken.

Weet je wat nu zo mooi is? Dat de HERE God, dat Jezus, zichzelf de man, de Bruidegom noemt, en de gemeente, alle mensen die in Hem geloven, u/jij/ik dus, zijn vrouw, zijn bruid! [dia2]

Is dat niet prachtig!? Wij en God zijn bruid en Bruidegom!

Alleen – wat betekent dat? Dat wij, dat u/jij/ik bruid van Jezus zijn?

Daarover gaan we nu in de preek nadenken. [dia3-blanco]

Preek

Volk van God, geliefde bruid van de Bruidegom,
br/zr jonger of ouder, welkome gast, luisteraar/kijker thuis

Ik weet niet hoe het u vergaat, maar dat verhaal dat Ezechiël vertelt grijpt me aan. Het ontroert me hoe overweldigend veel de HERE God van ons mensen houdt.

En tegelijk drukt het me met de neus op de feiten dat wij mensen die liefde van God zo vaak vergeten en vergooien.

Je ziet het voor je, het is nogal een beeldend verhaal...

Er ligt een pasgeboren baby op de grond.

Zo'n lief, klein, vertederend babytje ligt zomaar weggegooid op het land, badend in het bloed van de geboorte.

Verschrikkelijk, wie doet nou zoiets!?

De navelstreng is niet netjes doorgeknipt maar bruut afgerukt – langzaam zal het kind doodbloeden!

Zorg is niet aan dit kindje besteed: het is niet lekker gewassen, niet met zout ingewreven (wat ze toen deden als een verzorgingsmiddel), het heeft geen kleertjes aan.

Dit kindje is duidelijk ongewenst, niemand wil het hebben.

Het ligt daar op de akker om te sterven. Vreselijk!

Wie is die baby? [dia4]

Ezechiël zegt dat het Jeruzalem is. De stad van God.

Beeld van de gemeente.

Je zou dus ook kunnen zeggen: het is de kerk.

Of nog persoonlijker: [dia5] **jij bent het zelf.**

De Bijbeltaal brengt het heel dichtbij: [dia6]...*niemand deed iets voor je, niemand keek naar je om, niemand had medelijden met je...*

Er werd totaal geen waarde aan je leven gehecht.

Die baby dat ben jij! Die baby dat ben jij zoals je van jezelf bent.

Het is je oude mens: de mens vol schuld en zonde.

De mens die weggegooid is om te sterven, de mens aan wie geen waarde wordt gehecht, naar wie niemand omkijkt. [dia7-blanco]

Naar wie niemand omkijkt? Ho, even!

Wie komt daar langs de akker?

JHWH – de HERE God.

En Hij ziet je daar liggen, huilend en spartelend in je eigen bloed.

En wat doet Hij dan? Loopt Hij dan net als ieder ander onbewogen door, met een grote boog om je heen?

Nee! Want Hij is de gans Andere!

Hij buigt zich over je heen, en ontfermt zich over je.

En wat wil Hij? Dat je blijft leven: **LEEF!** *Leef*, mensenkind!

Wat laat de HERE zich hier in zijn liefde en ontferming ontroerend kennen.

Wat stelt Hij zich hier kwetsbaar op, en komt Hij hier dichtbij!

Laat jij dat gebeuren!? Laat je Hem zo dichtbij komen?

Laat je Hem aan je komen? Jou aanraken? Je optillen en dragen?

Ik liet je groeien als een bloem in het veld, je groeide, je werd groot en je werd hoe langer hoe mooier.

Zie je dat je dankzij God tot je bestemming komt!?

Dat je dankzij Hem mag groeien en bloeien, tot ontwikkeling en ontplooiing komen!? **Dat je dankzij Hem kunt worden wie je bent!?**

Je kreeg stevige borsten, je kreeg schaamhaar, maar je was nog helemaal naakt. Soms verwonder je je er over hoe een meisje van kind opeens vrouw is geworden. Met nieuwe ogen kijk je naar haar.

Wat is ze knap! Wat is ze bevallig! Wat is ze mooi...

En ook: wat is ze teer en kwetsbaar!

Zo ziet God dat zijn meisje rijp is voor de liefde. En dan spreidt Hij zijn mantel over haar uit om haar naaktheid te bedekken.

Dit is beeld van het huwelijk: [dia8]*Ik zwoer je trouw, ik sloot een verbond met je en jij werd van mij.*

Kun je 't je voorstellen: de HERE die met jou trouwt!?

Dat Hij zich aan jou gebonden heeft!?! Dat jij van Hem bent geworden!?

Hij overstelpt je met liefkozingen en verzorgt je in alle opzichten.

Mooie kleren en sieraden. Heerlijk eten.

Wat een geluk: *...en heel, heel mooi werd je, als een koningin*, zingt de Bruidegom zijn Hooglied.

't Is net een sprookje: uit de goot gehaald om in het paleis terecht te komen.

Niet alleen als kind geadopteerd en Koningskind geworden. Maar getrouwd met de

Koning die je liefheeft en intens bemint: **droomkoningin!**

Wat ben je heerlijk nieuwe mens geworden dankzij Christus.

Wat een verschil met je oude mens, met wie je was.

Van vergooid, vies en vuil, stinkend in het bloed – schoongewassen, fris en rein, stralend in mooie kleren en sieraden.

Wat ben je heerlijk nieuwe mens geworden dankzij Christus!

Wat geweldig dat God zo naar je wil kijken: een bruid op haar mooist!

Wat heerlijk dat God je zo wil beminnen: als zijn geliefde, met wie Hij intiem wil zijn, die Hij zijn liefde wil bewijzen.

Wij en God – man en vrouw. Wat een positie!

U/jij/ik bruid – God/Jezus bruidegom. Wat een heerlijkheid!

Beleef je 't ook zo? Geniet je er ook zo van?

Laat jij je door God beminnen? Ben jij helemaal van en voor Hem?

–

Het komt nog voor dat mensen denken dat getrouwd zijn met de man of vrouw van je dromen net een [dia9] roze wolk is. Het kan niet op, het kan niet stuk.

En als je dan een bruid en bruidegom op hun trouwdag intens gelukkig samen ziet, dan kun je je daar ook wel iets bij voorstellen.

Kwam er maar nooit een eind aan!

Maar ja, er komt wel een eind aan de bruiloftsdag.

En er komt helaas ook een einde aan een huwelijk. [dia10]

Doordat je geliefde sterft. Of door een scheiding.

En dan kan het beeld van bruid en Bruidegom je pijn doen.

Of misschien kan je er sowieso niet zoveel mee.

Mag ik je toch vragen nog even verder te luisteren?

Lezen: Ezechiel 16:15 en 23-25 [dia11]

Die droomkoningin van Ezechiël vergeet wie ze was en wie ze is geworden.

Wat een ellende: koningin geworden driipt de zelfgenoegzaamheid ervan af.

Ze doet alsof alles wat ze gekregen heeft haar eigen bezit geworden is, waarmee ze kan doen wat ze wil.

Ze lonkt naar iedere man, en spreidt haar benen voor wie haar maar wil, en verlaagt zich tot hoer, tot gebruiksartikel.

Omstanders staan er verbijsterd bij te kijken.

En God? Is het niet terecht en begrijpelijk dat Hij een jaloerse echtgenoot is?

Hij kan het niet hebben dat Hij zijn liefde moet delen met een ander. [dia12]

Hij wil voor haar **de enige** zijn – dat is toch de intentie van het 1^e gebod?

Kun je 't je voorstellen dat iemand zoiets doet? [dia13]

NB uit de goot gered, en er zelf willens wetens weer in terugkruipen?

Hoe bestaat het dat die vrouw, die dankzij God zo'n heerlijke positie heeft gekregen, haar rijkdom, haar schoonheid te grabbel gooit.

Besef je dan wel wie je bent? En hoe je er eerst aan toe was?

Hoe bestaat het dat Gods bruid, zijn kerk, zijn vrouw, die Hij toch zo'n hoge en prachtige positie heeft gegeven, die Hij zo overweldigend veel liefde heeft bewezen, hoe bestaat het dat je Hem verlaat, met de rug naar Hem toe gaat staan, van Hem wegloopt, steeds verder bij Hem vandaan.

Hoe bestaat het, dat je niet alleen met Hem getrouwd bent, maar ook nog met je werk. Dat je ook nog getrouwd bent met je sport, getrouwd bent met je computer, getrouwd met je tv. Getrouwd met je geld, je auto, je verzekeringen. Getrouwd met seks, met jaloezie, zelfmedelijden...

Hoe kan er maar zo iets anders in je leven zijn waaraan je verslingerd raakt, dat je blik afleidt, dat al je tijd in beslag neemt, waarnaar je lonkt...

[dia14] Wat je doet vergeten wie je was en wie je bent geworden!

Wat een ellende...

—

Als je gaat trouwen is je trouwdag een dag om naar uit te kijken en je op te verheugen. Dat zeggen ze vaak: het is een onvergetelijke dag! **[dia15]**

Prachtig, als je er zo op terug kan kijken. Maar *doe* dat dan vooral!

Laat het onvergetelijk zijn. Ook als het nieuwe, het bijzondere eraf is.

Als het gewoon wordt, vanzelfsprekend.

Als je er, ondanks je trouwring, misschien niet aldoor aan denkt getrouwd te zijn. Als de verliefdheid weg is en je met beide benen op de grond terecht komt.

Pak die trouwfoto, kijk die video/film, en beleef het opnieuw!

Die ene dag, dat bijzondere moment van het elkaar trouw beloven, is heel belangrijk en mooi.

Alleen, dat ene moment is niet voldoende.

Een bruidegom en bruid kijken elkaar niet alleen even op de trouwdag aan, en geven elkaar niet alleen direct na hun ja-woord op het stadhuis een zoen, om elkaar daarna nooit meer aan te kijken en te kussen... toch?!

En het is ook niks als je alleen maar naar die trouwfoto's kijkt en naar die kus op de film. Je voelt wel: daar haal je 't niet mee.

Getrouwd zijn is *vooral ook na je trouwdag* elkaar steeds weer aankijken, elkaar diep in de ogen kijken. Het is elkaar *steeds weer* omhelzen, kussen, beminnen, liefkozen. Intiem zijn.

Precies zo is het in het geloof.

Precies zo is het in onze huwelijksrelatie, ons verbond met JHWH.

Als bruid en bruidegom is er niet dat ene moment waarop we ons hele verdere leven dankbaar terug kunnen kijken en op kunnen teren.

Nee, het is **[dia16] je steeds opnieuw toewenden naar de HERE, Hem aankijken, diep in de ogen kijken.** Je door hem laten beminnen en ook je eigen liefde aan Hem geven. Hem omhelzen, liefkozen en intiem met Hem zijn.

Alleen zo kan een huwelijk stand houden.

Je kan zeggen dat dat [dia17] je bekeren is: steeds weer met je gezicht naar je Bruidegom gaan staan.

Denk vanaf nu bij bekeren aan bruid en Bruidegom – want dat is heerlijk, om bruid en Bruidegom te zijn!

En het is nog fantastischer dat wij, dat u/jij/ik bruid van Jezus Christus mogen zijn!

Bekeren is je Bruidegom diep in de ogen kijken en zien de glinstering van hoe ontzettend veel Hij van je houdt, en de tranen van hoe ontzettend veel Hij voor je heeft doorstaan en geleden op het kruis van Golgotha.

Het is *face to face* met Jezus zijn en met Hem oplopen de weg naar Vader, de weg naar het eeuwige leven.

Het is telkens weer beseffen dat je getrouwd bent, dat je bij Christus hoort.

Je realiseren wie je was (kind in de goot) en wie je door Hem geworden bent (droomkoningin).

En wat mij dan troost en moed en hoop geeft, is, dat waar ik onverhoopt struikel, val, een veer laat, een flirt maak of lonk naar wat niet bij mij past, dat mijn Bruidegom, mijn Heer en mijn God mij dan niet als een baksteen laat vallen of mij met gepaste munt terugbetaalt, maar dat Hij eeuwig de getrouwe is, die zijn Woord *we/* houdt. Dat Hij altijd op mij wacht totdat ik terugkom, zijn armen naar mij uitstrekt en mij weer aanneemt...

Dat vind ik zo mooi ook in Ezechiël 16 terugkomen.

Heel duidelijk is dat God niet Iemand is die over zich heen laat lopen, die alles maar tolereert en verdraagt en door de vingers ziet.

Echt niet: het raakt Hem, het kwetst Hem als ik ontrouw ben.

Daarmee trap ik op zijn hart, dat kan Hij niet verdragen.

En dan geeft Hij mij m'n verdiende loon (wat dat ook mag zijn).

En toch, zegt Hij dan zelf, [dia18] *...en toch zal ik aan het verbond blijven denken, het verbond dat ik met je gesloten heb in de dagen dat je nog jong was. Daarom zal ik nu een verbond met je sluiten dat eeuwig zal duren. (...) Als ik mijn verbond met jou gesloten heb, zul je beseffen dat ik de HEER ben, en overdenken wat je gedaan hebt; je zult je schamen, en zwijgen omdat je vernederd bent – maar ik vergeef je alles wat je hebt gedaan (Ezechiel 16:59,60,62,63).*

Wat een fantastische Bruidegom! [dia19]

Je bent gelukkig te prijzen met zo'n God; je bent echt een droomkoningin!

God en jij – bruid en Bruidegom. Houd dat beeld vast!

En ga alsjeblieft steeds weer met je gezicht naar je Bruidegom staan!

Amen

[dia20]